

פרק ט"ז (ח"ג – כ"ב)

(הערה: שאלון זה הוא המשך שאלון ח"ב העוסק בחלוקת הראשון של פרק ז' (פסוקים א' – י"א) עיין שם. בשבייל אלה שלא למדו בשונה שعبارة על פיהם שאלון מוצתקה כאן.

שאלה א. חנוגבע בפרק זה בכללו.

א. לאיזו מטרה (או מטרות) שאפו קדח ועתחו בחלוקת זו?

1. לפי רשי"י א. ד"ה ויקח קרחו ד"ה רוחן ואבירם ג', כל הפסוק.

2. " ראב"ע " " " זה הדבר היה בדבר סיני" וג"ג כל הפסוק.

3. רמב"ן " " " החלמן " והגאון הדרש שкус קרח על נסיאות אלפין".

4. " רבנו חננאל, אשר דבריו מובאים ברמב"ן לפוסקים ח' ; ז' .

ב. י"ב – י"ד. מבנה דבריהם דחן ואבירם.

1. מהו מבנה דבריהם של דחן ואבירם? עיין רב"מ י"ב, י"ד, י"ט לא נעלם.

2. השווה את דברי משה (פסוק ט) לדברי דחן ואבירם (פסוג יג').

מהו הדמיון במבנה שני הפסוקים ומה חישבות דמיין זה?

ג. מה קשה למפרשים בפסוקים אלה:

1. רב"מ י"ב ד"ה ויאמר לו לא געלת מה בינו לבין ראב"ע?

2. " י"ג גם השחרר ולא אמר את הכלל המרפא בדבריו.

3. לראב"ע " " " עד "תקצף".

4. לרשי"י כב' האיש אחד

ד. י"ד העיני האנושיים הינם תנקיר.

עיין רשי"י, ראב"ע, רב"מ, רשב"מ, רלב"ג, בוצר עוללות.

רלב"ג: החחשב לשוטינו-כערית, שלא נראת כי הבטהנו בדברי שקר.

בוצר עוללות: דרכ' מליציה החול להכחיש אשר דאיינז.

1. חלק את המפרשים לקבוצות.

2. כמה שונת רשי"י מפירושי בלם ומדו עליך בדרכו זו?

ה. 1. טו' רשי"י ד"ה ריתר למשה מאר.

דברי רשי"י, לקוחים מפרק חנומה לפרשנויות ויתר למשה מאר. נצטר לחד

(אמאר) למה הדבר דומה לאדם הדן עם חברו ומחוכח עמו, אם משיבו יש שם

נחת רוח? ואם איינו משיבו – יש בו צער גדול,

מה רוצה המדרש להרצץ כאן?

2. רשי"י ד"ה לא חמר אחד מהם נשאתי.

מה בינו לבין רב"מ ומה נמקיו של כל אחד מהם? (העתק את סוף דבריו של

רב"מ ואם היה נקוד...בגקרון)

למה הוסיף רשי"י בסוף דבריו את דברי התרגול?

ו. רשי"י כ' אל אלוקי הרוחות.

דברי רשי"י, אלה לקוחים מפרק חנומה: אמר לפניו: רבנו של עולם; מלךبشر

ודם שמרדו עליו בני הגדינה ועמדו וקללו את המלך או את שלוחיו, אם הם

עשרה או עשרים מהם, משליחם לבירוגותיו וועושה מנגנון אנדרומוסיה (בגדר

דין כולם) ומסייח הטוביים עם הרעים, לפי שאיינו מכיר בהם, מי מרد וממי לא

מרד, מי כבב את המלך וממי קללו, אבל אחת מנגנון משבותינו של אהם וממי

שהלבבות והכלויות יועצחות ויאצרי בריותי אחת ואחת יודע מי חטא ומי

לא חטא מי מרד וממי לא מרד, אחת יודע יזרות כל אחד ואחד מהם, וכך נאמר.

"אל אלוקי הרוחות כלב בשדי?"

מה בינו רשי"י לבין מקורו במדרש?

עזה טוביה קרא מדרש חנומה לפרשנויות!!!
חנודים מחבקשים לסדר חיכוך אה השבאותיהם כדי למגעו הפסקת במשפטו שאלו צבאים